U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **V. U.**, zast. opatrovníkem Mgr. Pavlínou Zámečníkovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2011, č. j. 56 Az 27/2011 - 32,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Advokátce Mgr. Pavlíně Zámečníkové, ustanovenému opatrovníkovi žalobce, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 1200 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 19. 12. 2011, č. j. 56 Az 27/2011 – 32 (dále jen „napadený rozsudek“), zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2011, č. j. OAM-137/ZA-ZA06-ZA09-2011 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti výše uvedenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a navrhl, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Stěžovatel také požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť nemá právní vzdělání ani finanční prostředky, a nemůže tak náležitě chránit svá práva.

Nejvyšší správní soud proto stěžovatele přípisem s informací o složení senátu Nejvyššího správního soudu a poučením o možnosti podat námitku podjatosti ze dne 15. 2. 2012 vyzval, aby doložil své příjmové a majetkové poměry vyplněním formuláře *„Potvrzení a prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce soudem“*, jenž byl k přípisu přiložen. Přípis se stěžovateli nepodařilo doručit, protože nebyl zastižen na adrese, již ve své kasační stížnosti uvedl jako adresu pro doručování, tedy D., L. Podle sdělení pošty ze dne 20. 2. 2012 byl stěžovatel na uvedené adrese neznámý. Soud se poté pokusil stěžovateli písemnosti doručit na adresu Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí, kde měl podle údajů obsažených v kasační stížnosti i v napadeném rozsudku pobývat. Písemnost se opět vrátila soudu jako nedoručená s poznámkou poštovního doručovatele ze dne 24. 2. 2012, že adresát nemá vlastní schránku. Soud proto znovu zaslal písemnosti na adresu, kterou stěžovatel uvedl jako doručovací adresu ve své kasační stížnosti, avšak opět neúspěšně, přičemž zásilka byla vrácena soudu se sdělením pošty datovaným k 1. 3. 2012, že stěžovatel „nemá schránku“. Soud proto postupoval podle § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) a doručil stěžovateli výše zmíněné písemnosti vyvěšením na úřední desce Nejvyššího správního soudu. K vyvěšení písemností na úřední desce soudu došlo 5. 3. 2012 a tyto byly považovány za doručené desátým dnem po vyvěšení, tedy 15. 3. 2012. Dne 5. 3. 2012 soud zaslal dotaz Ředitelství služby cizinecké policie, v němž soud žádal o sdělení aktuálního pobytu stěžovatele. V odpovědi na tuto žádost, která byla soudu doručena dne 12. 3. 2012, na základě informací obsažených v elektronické databázi Ministerstva vnitra Ředitelství služby cizinecké policie uvedlo, že stěžovateli bylo vydáno vízum za účelem strpění platné do 24. 8. 2012 a dále, že poslední adresa pobytu stěžovatele od 27. 2. 2012 je L., D., okr. L., což je adresa shodující se s adresou pro doručování uvedenou v kasační stížnosti stěžovatele. Podle údajů v evidenci stěžovatel odešel z Pobytového střediska v Kostelci nad Orlicí dne 6. 2. 2012. Stav těchto údajů Nejvyšší správní soud prověřil ještě jednou k datu 10. 4. 2012 a k žádné změně údajů o pobytu stěžovatele k uvedenému datu nedošlo.

Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud podle § 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. ustanovil stěžovateli opatrovníka z důvodu jeho neznámého pobytu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, proto soud ustanovil stěžovateli opatrovníkem advokátku Mgr. Pavlínu Zámečníkovou, se sídlem Příkop 8, Brno.

Advokátka stěžovatele se dne 26. 3. 2012 dostavila k nahlédnutí do spisu a podáním ze dne 5. 4. 2012 doplnila kasační stížnost stěžovatele proti napadenému rozsudku krajského soudu a uvedla konkrétní okolnosti, které podle ní naplňují uplatněné kasační důvody stanovené v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (v tomto případě stěžovatele).

Ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 7. 3. 2012, vycházejícího z jemu dostupných evidencí, vyplývá, že poslední adresa pobytu stěžovatele je shodná s adresou pro doručování, kterou tento uvedl ve své kasační stížnosti ze dne 7. 2. 2012, a to

D., L. Na tuto adresu se soud pokusil stěžovateli, jak je shora popsáno, opakovaně doručit výše uvedené písemnosti, avšak bez úspěchu. Soud se pokusil doručit písemnosti i na adresu Pobytového střediska v Kostelci nad Orlicí, písemnosti byly však soudu opět vráceny jako nedoručené s poznámkou, že adresát nemá v pobytovém středisku vlastní schránku, kam by bylo možné písemnost uložit.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004, publikovaného pod číslem Sb. NSS 707/2005 (dostupné též na www.nssoud.cz) vyplývá, že aby bylo možné zastavit řízení z důvodu ustanovení § 33 písm. b) azylového zákona, musí soud nejprve vyvinout požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele, včetně pátrání v příslušných evidencích. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt žadatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit. Ze shora uvedeného jednoznačně vyplývá, že soud vyvinul veškeré možné úsilí a využil všechny jemu dostupné možnosti, aby zjistil místo pobytu stěžovatele, avšak bezvýsledně.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 (dostupné na www.nssoud.cz) je dále nezbytné, aby byly informace vedoucí k závěru, že nelze zjistit místo pobytu žadatele, dostatečně aktuální. Vzhledem k tomu, že sdělení Ředitelství cizinecké a zahraniční policie o poslední známé adrese pobytu stěžovatele bylo soudu doručeno dne 12. 3. 2012, je nutné i tuto podmínku považovat za splněnou.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dovodil, že nelze zjistit místo pobytu stěžovatele jakožto žadatele o udělení mezinárodní ochrany, čímž jsou splněny podmínky v ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení před soudem. Nejvyšší správní soud proto podle § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. zastavil řízení o kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna advokátce Mgr. Pavlíně Zámečníkové jako ustanovenému opatrovníkovi stěžovatele byla stanovena za dva úkony právní služby ve výši celkem 600 Kč (tedy 2 x 300 Kč dle sazby za úkon ustanoveného opatrovníka) podle § 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Konkrétně se jednalo o úkony právní služby převzetí zastoupení včetně studia spisu podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu a písemné podání soudu týkající se věci samé (doplnění kasační stížnosti ze dne 5. 4. 2012) podle § 11 odst. 1 písm. d) této vyhlášky. Dále byla advokátce započítaná náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý úkon, tedy dohromady ve výši 600 Kč. Celkem činí odměna opatrovníka částku 1200 Kč. Odměnu ustanoveného zástupce stěžovatele hradí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu